

Sygn. akt IV Ca 21/18

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Małgorzata Szeromska (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Kamińska

SO Joanna Świerczakowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Bałdyga

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018r. na rozprawie w P.

sprawy z wniosku I. K.

z udziałem (...) S.A. z siedzibą w G.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ciechanowie z 25 października 2017 r.

sygn. akt I Ns 610/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 i 2 i wniosek o ustanowienie służebności przesyłu oddalić;
2. oddalić wniosek uczestnika o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za II instancję.

Sygn. akt IV Ca 21/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ciechanowie ustanowił na rzecz spółki (...) S.A. w G. służebność przesyłu obciążającą nieruchomość położoną w C. gm. S., stanowiącą działkę o numerze ewidencyjnym (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie prowadzona jest księga wieczysta nr (...) polegającą na znoszeniu istnienia przebiegającej nad nieruchomością obciążoną linią niskiego napięcia 0,4 kV oraz 5 (pięciu) stanowisk słupowych, usytuowanych wzdłuż linii wytyczonych punktami: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J i K uwidoczonych na mapie sytuacyjnej sporządzonej przez biegłego geodetę D. S., przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 21 marca 2017 r. o numerze identyfikatora ewidencyjnego (...), stanowiącej integralną część niniejszego postanowienia oraz prawie korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do prowadzenia eksploatacji, konserwacji, remontów i modernizacji przewodów linii i urządzeń tam usytuowanych, obejmującym także prawo wejścia i wjazdu na teren nieruchomości obciążonej odpowiednim sprzętem przez pracowników spółki (...) S.A. w G. i osoby, którymi się posługuje w związku z prowadzoną działalnością przy wykonywaniu czynności technicznych i zasądził od spółki na rzecz wnioskodawczyni I. K. kwotę 3340 zł tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności.

Istotne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i stanowiące podstawę rozstrzygnięcia były następujące:

Wnioskodawczyni I. K. jest właścicielką nieruchomości położonej w miejscowości C. gm. S., stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,7551 ha, dla której prowadzona jest przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie księga wieczysta numer (...). Przez w/w nieruchomość przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna niskiego napięcia 0,4 kV, podwieszona do stanowisk słupowych. Linie te biegną w dwóch różnych kierunkach, a rozwidlenie tej linii znajduje się właśnie na działce wnioskodawczyni. Przedmiotowa linia niskiego napięcia zasilana jest w energię elektryczną z lokalnego Głównego Punktu Zasilającego (tzw. (...) C.). Przebiegająca przez nieruchomość wnioskodawczyni linia niskiego napięcia wchodzi w skład przedsiębiorstwa uczestnika postępowania spółki (...) S.A. w G. i służy realizacji jego głównej działalności, tj. przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej. Przedmiotowa linia jest kontrolowana i podlega okresowym przeglądom. W związku z powyższym pracownicy uczestnika postępowania i jego poprzedników prawnych korzystali z nieruchomości należącej obecnie do wnioskodawczyni i korzystanie to jest nadal niezbędne w celu dokonywania przeglądów linii i podejmowania działań w przypadku zerwania tej linii lub jej awarii. Zakład (...) z siedzibą w P. został powołany jako samodzielne przedsiębiorstwo państwowe z dniem 16 stycznia 1989 r. w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Centralny O. Energetyczny w W. na bazie zakładu: Zakład (...) w P.. Uczestnik postępowania spółka (...) S.A. w G. (działająca do 31 grudnia 2004 r. pod nazwą (...) S.A. w G., a następnie do 3 lipca 2007 r. pod nazwą (...) S.A. w G.) przejęła m.in. spółkę Zakład (...) S.A. w P., stając się jej następcą prawnym. W dniu 31 grudnia 2007 r. doszło bowiem do połączenia spółek w trybie art. 492 § 1 KSH poprzez przeniesienie całego majątku 7 spółek, w tym m.in. Zakładu (...) S.A. w P., na (...) S.A. w G.. W dniu 4 czerwca 1980 r. przedstawiciele Zakładu (...) dokonali odbioru technicznego linii SN 15, stacji trafo 15/04 oraz sieci niskiego napięcia 380/220V w miejscowości C.. W wyniku dokonanych oględzin komisja postawiła wniosek o włączeniu urządzeń elektrycznych pod napięcie i oddanie ich do użytku publicznego. Nieruchomość wnioskodawczyni położona w C., stanowiąca działkę gruntu o numerze ewidencyjnym (...), jest działką rolną, w całości znajdują się tam tereny (użytki) rolne, o klasie gleby IVb, V i VI. Odpowiednim wynagrodzeniem z tytułu ustanowienia w obrębie nieruchomości wnioskodawczyni I. K. służebności przesyłu w odniesieniu do linii niskiego napięcia 0,4 kV, podwieszanej do stanowisk słupowych, jest kwota 3.340,00 zł.

Sąd Rejonowy nie uwzględnił zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu, który to zarzut w toku tego postępowania został podniesiony przez uczestnika postępowania. W ocenie Sądu nie udowodniono w toku postępowania, iż linia elektroenergetyczna niskiego napięcia i słupy, na których ta linia jest podwieszona, a znajdujące się na nieruchomości wnioskodawczyni I. K., pozostawały własnością uczestnika postępowania i jego poprzedników prawnych przez odpowiedni czas, przewidziany prawem, który to stan mógł doprowadzić do zasiedzenia służebności przesyłu. Protokół, na który powołuje się uczestnik postępowania potwierdza co najwyżej fakt wybudowania tej linii, ale kiedy ona została podłączona do sieci przedsiębiorstwa przesyłowego i kiedy zaczęły być wykorzystywane przez to przedsiębiorstwo, tego już uczestnik postępowania nie udowodnił. Nie udowodnił on także, aby mógł doliczyć okres posiadania jego poprzedników – przedsiębiorstw państwowych. Sąd I instancji uznał, że zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki do ustanowienia służebności przesyłu.

Apelację od tego orzeczenia złożył uczestnik, zaskarżając postanowienie w całości i zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

1. sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wyprowadzenie z zebranego w sprawie materiału dowodowego błędnego wniosku, iż nie sposób stwierdzić, czy protokół odbioru technicznego dotyczy linii, która przebiega przez nieruchomość wnioskodawczyni, podczas gdy w miejscowości C. nie ma innej infrastruktury energetycznej ze specyfikacją techniczną zbieżną z protokołem odbioru przedłożonym przez uczestnika, zasilanej z (...) C., zaś linia przebiegająca przez nieruchomość wnioskodawczyni i jej specyfikacja techniczna całkowicie pokrywa się z linią z protokołu będącego dowodem na okoliczności wybudowania przedmiotowych linii w roku 1980;
2. dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego w ocenie zeznań świadka M. P. (1), poprzez stwierdzanie, że zeznawał on tylko na okoliczności daty powstania linii przebiegającej przez nieruchomość wnioskodawczyni, podczas gdy zeznania świadka dotyczyły również potwierdzenia zbieżności linii wskazanej w

protokole odbioru i linii przebiegającej przez nieruchomości wnioskodawczyni, świadek ten jednoznacznie potwierdził w/w zbieżność co stanowiło dowód na okoliczności daty pobudowania linii;

3. dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego w ocenie zeznań świadka M. P. (1), poprzez stwierdzenie, że dla wskazania daty powstania linii potrzeba jest bezpośrednia wiedza o wydarzeniach z budowy linii, podczas gdy analiza dokumentów i specyfikacji technicznej linii, a także rozwoju sieci energetycznej uczestnika na danym obszarze może być podstawą wskazania daty powstania linii energetycznych;

4. dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego w ocenie przedłożonych do odpowiedzi na wniosek dokumentów: odpisu zupełnego KRS uczestnika, zarządzenia nr/ORG/89 Ministerstwa Przemysłu z 16.01.1989 r. o utworzeniu samodzielnego Przedsiębiorstwa Państwowego Zakład (...), odpisu postanowienia Sądu Rejonowego w Płocku, sygn. akt KS:rej. 17/89 i uznanie, że uczestnik nie udowodnił, że może doliczyć okres posiadania poprzedników prawnych, podczas gdy uczestnik jest następcą prawnym poprzedników, przejął ich składniki majątkowe, a w konsekwencji może doliczyć ich okres posiadania.

5. naruszenie art. 176 § 1 k.c.. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na błędnym uznaniu, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do przeniesienia składnika majątkowego pomiędzy poprzednikami prawnymi uczestnika, mimo udowodnienia w/w okoliczności zarządzeniem nr/ORG/89 Ministerstwa Przemysłu z 16.01.1989 r., co w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego uwzględnienia wniosku;

6. naruszenie art. 292 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na błędnym uznaniu, że do wykazania rozpoczęcia biegu zasiedzenia w niniejszej sprawie konieczne było wykazanie, momentu podłączenia linii przebiegającej przez nieruchomości wnioskodawczyni do sieci przedsiębiorstwa przesyłowego, podczas gdy w dominującej opinii doktryny i judykatury nie ma uzasadnienia stanowisko jakoby przesłanką nabycia w drodze zasiedzenia służebności gruntowej o treści służebności przesyłu lub służebności przesyłu był wymóg „korzystania z trwałego i widocznego urządzenia” w przypadku urządzenia jakim jest napowietrzna linia energetyczna dopiero od momentu rozpoczęcia przesyłania energii za pośrednictwem tego urządzenia, gdy dostrzegalnym dla właściciela nieruchomości obciążonej faktem korzystania z jego nieruchomości przez przedsiębiorcę przesyłowego jest wkroczenie na teren nieruchomości w celu prowadzenia budowy urządzeń przesyłowych, a nie fakt rozpoczęcia przesyłania za pośrednictwem tych urządzeń energii elektrycznej - co sprawia, że moment rozpoczęcia prac budowlanych przy wznoszeniu urządzeń przesyłowych na nieruchomości obciążonej należy uznawać za uzyskanie posiadania służebności gruntowej o treści służebności przesyłu lub służebności przesyłu.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest zasadna.

Sąd Okręgowy nie podziela argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż uczestnik nie udowodnił przesłanek wymaganych do zasiedzenia służebności o treści służebności przesyłu.

Niespornym jest, że przez nieruchomości wnioskodawczyni przebiega napowietrzna linia niskiego napięcia. Uczestnik jako dowód jej wybudowania złożył protokół odbioru technicznego tej linii sporządzony 4 czerwca 1980 r. twierdząc przy tym, że we wsi C. jest tylko jedna linia niskiego napięcia. Z zeznań świadka M. P. (2) – kierownika działu dokumentacji energetycznej wynika, że przez nieruchomości wnioskodawczyni przebiega linia niskiego napięcia, wybudowana w 1980 r., która jest eksploatowana i nie była modernizowana. Dowody te w wystarczający sposób – w ocenie Sądu Okręgowego – wykazały istnienie na nieruchomości wnioskodawczyni linii energetycznej od 1980 r. Ocena tych dowodów jest odmienna od oceny dokonanej przez Sąd Rejonowy. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do deprecjonowania wiedzy świadka M. P. (2) tylko na tej podstawie, że pracuje on u uczestnika od 2003 r., bowiem 12-letni (w chwili składania przez świadka zeznań) okres pracy na stanowisku kierownika działu dokumentacji

energetycznej stanowi wystarczającą podstawę do uznania, że świadek doświadczenie zawodowe i wiedzę na temat linii posiada. Istotnie natomiast uczestnik nie wykazał, kiedy linia ta została włączona do sieci, co jest istotne, bo z datą rozpoczęcia przesyłu energii elektrycznej Sąd Rejonowy wiąże początek biegu zasiedzenia, powołując się na orzeczenie Sąd Najwyższego z 21 kwietnia 1967 r. III CZP 12/67. Z orzeczenia tego wynika, że pod rządem prawa rzeczowego (kodeksu cywilnego) bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej rozpoczyna się od chwili, gdy posiadacz tej służebności przystąpił do korzystania z trwałego i widocznego urządzenia. Orzeczenie to dotyczyło posiadania drogi, natomiast służebność przesyłu charakteryzuje się jednak innymi cechami. Z art. 305¹ k.c. wynika, że służebność przesyłu może być ustanowiona na rzecz przedsiębiorcy, który dopiero zamierza wybudować urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c.

Wypowiadał się w tej kwestii Sąd Najwyższy w orzeczeniach: V CSK 287/12:

1. Służebność przesyłu może polegać na obciążeniu nieruchomości na rzecz przedsiębiorcy, który nie tylko jest właścicielem urządzenia służącego do przesyłania między innymi energii elektrycznej, ale także na rzecz przedsiębiorcy,

który zamierza wybudować takie urządzenie. Skoro, zgodnie z art. 305¹ k.c., nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy prawem do korzystania z niej w oznaczonym zakresie, także wtedy gdy przedsiębiorca zamierza dopiero wybudować urządzenia do przesyłania energii elektrycznej, to faktyczne władanie nieruchomością w celu wybudowania takich urządzeń, niewątpliwie spełnia wymogi określone w art. 292 k.c., stosowanego odpowiednio do służebności przesyłu.

2. Ograniczenia we władaniu przez właściciela nieruchomości ujawniają się niewątpliwie już wtedy gdy przedsiębiorca zajął oznaczoną część tej nieruchomości i rozpoczął prace związane z wznoszeniem urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej. Już wtedy, jeżeli właściciel sprzeciwia się takiemu stanowi rzeczy, może podjąć działania zmierzające do tego, aby przedsiębiorca zaprzestał naruszenia jego władztwa. Z tym też zdarzeniem należy wiązać początek biegu terminu do zasiedzenia służebności.

oraz V CSK 440/12: Objęcie w posiadanie służebności gruntowej, odpowiadającej obecnie służebności przesyłu, następuje najczęściej w chwili wejścia na cudzy grunt w celu budowy trwałego i widocznego urządzenia, np. wejście na grunt w celu budowy urządzeń kanalizacyjnych.

Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony w tych orzeczeniach, zapadły one bowiem na gruncie spraw o zasiedzenie służebności o treści służebności przesyłu. W rozpoznawanej sprawie brak jest danych na temat daty rozpoczęcia budowy linii energetycznej na nieruchomości wnioskodawczyni, natomiast datą pewną jest data odbioru tej linii – 4 czerwca 1980 r.

Co do kwestii niewykazania przeniesienia posiadania składników mienia przedsiębiorstwa państwowego na rzecz uczestnika, co jest warunkiem – zgodnie z art. 176 § 1 k.c. – doliczenia okresu posiadania poprzednika prawnego, Sąd Okręgowy zajmuje odmienne, niż Sąd Rejonowy, stanowisko. Przede wszystkim z dokumentu znajdującego się na k-51-53 – Zarządzenia Nr 15/ORG/89 Ministra Przemysłu z 16 stycznia 1989 r. wynika, że przedsiębiorstwu Zakład (...) przydziela się składniki mienia powstałego z podziału przedsiębiorstwa pod nazwą (...) w W.. Zauważyć w tym miejscu należy, że z protokołu odbioru technicznego linii energetycznej z 4 czerwca 1980 r. wynika, że odbiór ten nastąpił na rzecz Zakładów (...) (k-57). Z niekwestionowanych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że uczestnik postępowania przejął spółkę Zakład (...) S.A. Skoro składniki mienia zostały przydzielone, to niewątpliwie przeniesienie posiadania nastąpiło. Ponadto, z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny (Dz. U. nr 3, poz. 11) została zniesiona zasada, że jedynie Skarbowi Państwa może przysługiwać prawo własności mienia państwowego, w wyniku czego państwowe osoby prawne uzyskiwały zdolność prawną w zakresie nabywania składników majątkowych na własność. Zmiana art. 128 k.c. nie spowodowała jednak z mocy prawa przekształcenia przysługujących państwowym osobom prawnym uprawnień do części mienia ogólnonarodowego, pozostających w ich zarządzie w dniu wejścia w życie wymienionej ustawy- nie spowodowała „uwłaszczenia” się

państwowych osób prawnych na zarządzanej przez nich części majątku państwowego. Przekształcenie zarządu w prawo własności, w odniesieniu do budynków, innych urządzeń i lokali znajdujących się na gruntach stanowiących własność państwa lub gminy, objętych działaniem ustawy z dnia 28 września 1990 roku o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz.U. Nr 79 poz. 464 z 1990 roku) nastąpiło na podstawie art. 2 ust. 2 tej ustawy, z dniem 5 grudnia 1990 roku tj. z chwilą jej wejścia w życie. Z tą samą datą, grunty o których mowa powyżej będące w zarządzie państwowych osób prawnych stały się dla nich przedmiotem użytkowania wieczystego (art. 2 ust. 1 ustawy). W przypadku pozostałych składników majątkowych, będących przedmiotem zarządu państwowych osób prawnych, które do dnia 1 lutego 1989 r. stanowiły mienie ogólnonarodowe ich przekształcenie w przysługujące tym osobom prawnym prawo własności nastąpiło na podstawie ustaw określających ich ustrój majątkowy (uchwała sędziów Sądu Najwyższego- zasada prawna z dnia 18 czerwca 1991 r., III CZP 38/91, OSNC 1991/10-12/118, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2008 r., II CSK 314/08, postanowienie z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 465/09, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2011 r., V CSK 502/10). W odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych, w orzecznictwie przyjęto, że przepisem takim jest art.1 pkt 9 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 2 poz. 6 z 1990 roku), który wszedł w życie z dniem 7 stycznia 1991r. (np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 r., III CZP 38/91 OSNCP 1991, nr 10/12, poz. 218 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2015 r., IV CSK 514/14 nie publ.). Przytoczony przepis uchylił art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (tekst jednolity Dz. U. z 1987 r., nr 35, poz. 201 ze zmianami) stanowiący, że przedsiębiorstwo państwowe wykonuje wszelkie uprawnienia w stosunku do mienia ogólnonarodowego będącego w jego dyspozycji, z wyjątkiem uprawnień wyłączonych przepisami ustawowymi. Jednocześnie nadano nowe brzmienie przepisowi art. 42 ust. 2 tej ustawy zgodnie, z którym przedsiębiorstwo państwowe gospodarując wydzielonym mu i nabytym mieniem, zapewnia jego ochronę. Tak więc z chwilą wejścia w życie opisanej ustawy tj. z dniem 7 stycznia 1991 r przedsiębiorstwa państwowe z mocy prawa nabyły własność, wydzielonych im na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, poszczególnych składników mienia państwowego, tych których nie obejmowała ustawa z dnia 28 września 1990 roku o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości. Stwierdza się przy tym, że uwłaszczeniem tym została objęta całość składników powierzonych przedsiębiorstwu państwowemu. Z treści art. 55¹ k.c., w którym zawarta jest definicja przedsiębiorstwa wynika wprost, że obejmuje ono oprócz nazwy, między innymi własność nieruchomości lub ruchomości, w tym urządzeń oraz inne prawa rzeczowe do nieruchomości, ale i również pewne stany faktyczne, jak na przykład posiadanie. Pozwala to na skonstruowanie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.), że wraz z przeniesieniem składników majątkowych doszło do przeniesienia przez Skarb Państwa na następcę prawnego posiadania służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu. Na kwestię ustalenia przeniesienia służebności w drodze domniemań faktycznych wskazywał również Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 15 października 2015r., II CSK 853/14, Legalis, z dnia 26 stycznia 2015 r., V CSK 26/14, nie publ. oraz z dnia 12 lutego 2014 r., IV CSK 280/14, nie publ.). Posiadanie jest stanem faktycznym, a nie prawnym, zatem jego przeniesienie nie wymaga innej czynności niż faktyczna. Ponadto należy podnieść, iż w piśmiennictwie zwrócono uwagę, iż „Bez wątpienia, przeniesienie posiadania może nastąpić w każdy sposób określony przepisami dotyczącymi posiadania art.348-351k.c. (zob. E. Gniewek, Kodeks cywilny. Księga Druga, Komentarz, Kraków 2001, s. 321), a także iż „Przez przeniesienie posiadania należy rozumieć także przejście drogą sukcesji uniwersalnej” (zob. H. Ciepla i in., Kodeks cywilny. Praktyczny Komentarz z orzecnictwem, t. I ,art. 1 – 352, W-wa 2005,s.328).

Reasumując, Sad Okręgowy odmiennie oceniając materiał dowodowy uznał, że uczestnik wykazał posiadanie służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu od 4 czerwca 1980 r. w sposób prowadzący do zasiedzenia. Zgłoszony zarzut nabycia w drodze zasiedzenia służebności w sprawie o jej ustanowienie podlega rozpoznaniu jako przesłanka prowadząca do oddalenia żądania, a zatem sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie nie zamieszcza rozstrzygnięcia co do niego. Tym samym wniosek o ustanowienie służebności przesyłu podlegał oddaleniu.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. O kosztach postępowania za II instancję orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. Interesy uczestników były sprzeczne, wniosek o ustanowienie służebności przesyłu został oddalony na skutek uwzględnienia zarzutu niweczącego, nie oznacza to jednak, że należy zasądzić na rzecz uczestnika zwrot kosztów postępowania. Uwzględnienie zarzutu

zasiedzenia oznacza uznanie nabycia nieodpłatnie służebności przesyłu przez uczestnika, co obciąża nieruchomość wnioskodawcy. W tej sytuacji nie ma podstaw do dodatkowego obciążania jej kosztami postępowania.

Barbara Kamińska Małgorzata Szeromska Joanna Świerczakowska

(...)

(...)

(...)